

frem, og det vil jeg håbe også vil komme frem i de kommende ordførertaler.

Carsten Hansen (S):

Det produkt, Enhedslisten præsenterer os for her i dag, er faktisk en anden form for skraldemandsmodel, og for mig at se ligner forslaget lidt en paradeforestilling, som måske ideologisk set giver point i Enhedslistens bagland. Men jeg er enig med arbejdsministeren i, at det virker, som om de seneste 6 års udvikling i det danske samfund er gået fuldstændig spørøst hen over den yderste venstrefløj.

Det forekommer helt bagvendt, at vi skulle til at betale for en arbejdstidsnedsættelse med den maksimale dagpengesats, når vi ser, at der er flaskehalse på en lang række områder. Der er visse områder i Danmark, hvor det ikke er til at opdrive en faglært håndværker, i hvert fald inden for en lang række områder, og så begynder vi at se flaskehalsproblemer i industrien, i uddannelsessektoren samt inden for social- og sundhedsområdet på grund af mangel på kvalificeret arbejdskraft. Sandheden er jo, at for en række områders vedkommende vil vi ikke kunne udvide til det serviceniveau, vi måske ønsker os, fordi vi ganske enkelt mangler uddannet arbejdskraft.

Hvis vi opgjorde arbejdsløsheden, som man gjorde i 1960'erne, så ville vi med moderne sprogbrug have det, vi kunne kalde fuld beskæftigelse, viser det sig helt klart.

Så har et meget bredt flertal i Folketinget jo netop vedtaget en ny finanslov med en efterlønsreform, hvor ét af hovedformålene er at holde de arbejdsdygtige, de ressourcestærke, de veluddannede længere på arbejdsmarkedet. Det vil altså kort sagt virke helt bagvendt.

Vi kan jo heller ikke styre, hvem det er, der ønsker at gå på nedsat tid. Det er måske i virkeligheden dem, som vi har allermest brug for. Faren er i hvert fald til stede, for mange af dem har en god pensionsordning. Og vi vil stå i den situation, hvor virksomhederne ikke ville kunne finde erstatninger, og på den måde medvirker det her forslag til et forøget lønpres, øgede omkostninger og dermed også øget inflation og overophedning i det danske samfund. Ja, vi kender historien fra 1970'erne.

Vi kan også risikere, at nogle virksomheder måske vælger at kompensere for arbejdstidsnedsættelsen med nogle af de få ledige, der er tilbage i aktivering, således at vi får en meromkostning for de offentlige kasser uden at få

etableret nye arbejdspladser. Det vil jeg kalde kassetænkning.

Vores mål i Socialdemokratiet er at få skabt varige arbejdspladser, og vi har med de seneste 6 års udvikling i samfundet vist, at den vej, som vi har fulgt med et bredt flertal i Folketinget, er den rigtige.

Vi er enige i, at det er vigtigt at sikre befolkningen bedre arbejdsmæssige vilkår og flere varige arbejdspladser, så de, der står uden arbejde, får mulighed for at få et. Det er også derfor, virksomhederne skal tilskyndes til at ansætte dem over 50 år og folk fra etniske minoriteter – med et offentligt tilskud, hvis det er dét, der er nødvendigt, men det skal altså ikke være i stillinger, der er offentligt finansierede.

Vi må derfor afvise forslaget.

Jens Vibjerg (V):

Det kommer vel næppe bag på nogen, når jeg nu siger, at Venstre ikke vil støtte dette beslutningsforslag. Selv om man umiddelbart kunne foranlediges til at tro, at den her foreslåede model kunne være et af flere instrumenter i bekæmpelsen af ledigheden, så er beslutningsforslaget i stedet udtryk for en forfejlet opfattelse af arbejdsløshedsproblemet.

Forslaget bygger på den overbevisning, at der kun er en konstant mængde arbejde, og at den mængde skal fordeles mellem os alle, og det er jo ikke rigtigt. Der kan sagtens skabes flere rigtige arbejdspladser i den private sektor, hvis vi giver erhvervslivet muligheder herfor. I Venstre tror vi altså ikke på, at offentlig subsidiering af arbejdsdeling nogen sinde vil medføre flere reelle job.

Ydermere vil jeg gerne stille det spørgsmål, om den ordning og mulighed for nedsat arbejdstid også skal være et tilbud til de mennesker, som i dag arbejder 30 timer om ugen. Skal disse mennesker også have mulighed for at indtræde i en fuldtidsstilling for umiddelbart derefter at gå ned i timetal, dog med fuld lønkomensation? Hvis svaret på mit spørgsmål er ja, så er de økonomiske konsekvenser af dette beslutningsforslag uoverskuelige for det offentlige budget. Hvis svaret er nej, er det så ikke uanstændigt over for de mennesker, som i dag selv betaler for deres nedsatte arbejdstid?

Dette beslutningsforslag er reelt et forslag om statsfinansieret fritid, og det har vi simpelt hen ikke råd til. Forslaget vil, hvis det gennemføres, være direkte ødelæggende for hele arbejdsmar-